

ville de kunne se det af Vædringsforslagene og Betænkningen, som findes i Tillæg B. til Folketings-tidende for 1882—83 Spalte 1015. Der var det ærede Medlem med til sammen med mig at stille Vædringsforslag om, at vi skulde se at faa Hartkornsstatten saa langt ned som muligt, og derfor foreslog vi at sætte den ned til 9 Kr. 60 Dre pr. Tønde Hartkorn. Saa langt skulde den gaa ned, og der maatte ikke tages mere i Hartkornsstat noget Sted. Naar vi nu vide, at de ere oppe paa 50 Kr. og derover, og at Hartkornsbetænkningen alle Vegne er steget stærkt, siden vi have faaet Alverdomsforsørgelsen — saaledes er det i alt Fald hos os, jeg taler jo kun med den Erfaring, jeg har gjort — saa forekommer det mig, at det kun er at gaa i samme Retning, som det ærede Medlem selv har været med til at gaa i sin Tid, da han vilde fikse Hartkornsstatten ned til 9 Kr. 60 Dre. Dette med et Slag at være med til at vedtage en mellemkommunal Bestaattingslov, der fik Hartkornsstatten fikseret til 9 Kr. 60 Dre, er langt radikalere end det Forslag, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen) og jeg og et Par andre Medlemmer stillede i forrige Samling, det vilde ikke i Djebliffet komme til at virke nær saa stærkt. Naturligvis, det mente jeg, at vi let kunde være enige om, at Formue og Lejlighed særlig skulde bære Byrderne og ikke de Hartkornsejere, som mange Gange ikke eje en eneste Dre, naar de fik deres Bø gjort op, men som alligevel have en Del Hartkorn. Derfor er det ikke saa fuldstændig urigtigt, naar jeg minder det ærede Medlem om, at han selv har været med til sammen med mig at ville fikse Hartkornsbetænkningen ned endog til 9 Kr. 60 Dre. Naturligvis vilde vi ogsaa i Udvalget den Gang være gaaet længere ned, men det var ikke muligt, og navnlig var der ærede Medlemmer, der fortalte, hvor højt deres Hartkornsstat var, og det vilde jo være et forserdeligt Afslag.

Jeg skal endnu kun gøre en Bemærkning til den Slutningsbemærkning, som det ærede Medlem kom med. Han sagde til mig, at han vilde ikke forklare mig, hvorpaa han grundede sit Haab; han sagde ganske vist, at han vistnok ikke havde brugt Ordet Haab, men han vilde for saa vidt godt vedkende sig det; han vilde ikke yderligere forklare mig det, han troede ikke, jeg kunde forstaa det. Det er grumme nemt at slippe fra det, thi selv om jeg ikke kunde forstaa det, saa kunde der være en Del andre Medlemmer her i Tinget og maaske adskillige Tusinde Menne-

sker ude omkring i Landet, som vilde i høj Grad interessere sig for at faa at vide, hvorpaa det ærede Medlem grunder det Haab, eftersom ærede Medlemmer paa den anden Side have stillet sig i Sommer. Men at vi ikke skulle tilstræffelig forstaa hinanden, vil jeg dog henstille til det ærede Ting, naar jeg nu fremdrager et Par Ting for at vise, hvem af os der nu er bleven anderledes end den Gang, da vi kunde forstaa hinanden. Det ærede Medlem og jeg have siddet sammen i det gamle forenede Venstre, og vi have siddet under det gamle forenede Venstres Program. Da forstode vi hinanden saa meget, at det forenede Venstres Program vare vi enige om, ellers kunde vi ikke have siddet sammen under det, vi vare altsaa ikke længere fra hinanden, end at Grundprincipperne maa have været de samme. Men jeg skal minde om noget, der i Tiden ligger meget nærmere den Tid, vi nu leve i, end den Gang, vi begge vare Medlemmer af det gamle forenede Venstre. Jeg skal minde det ærede Medlem om, at i Samlingen 1884—85 — det er ikke saa længe siden — da de politiske Bølger gik højt, vedtog Folketinget en Dagsorden, og hvem tænke de ærede Medlemmer, at der var Ordfører for denne Dagsorden? Det var det ærede Medlem fra Møen (Bosjen). Nu skal jeg minde det ærede Ting om, hvorledes denne Dagsorden lød. Den lød saaledes: "I det Folketinget efter Valget den 25de Juni med forøget Styrke maa fastholde, at en Forhandling om Reformen med dette Ministerium er ørkesløs, gaar Tinget over til Dagsordenen". (Afbrydelse af S. Jørgensen) Det ærede Medlem siger, han er gaaet fra det, det er netop det, jeg vil bevise, men nu kan det ærede Medlem bide lidt, saa skal han ikke alene høre om Dagsordenen, men ogsaa, hvad det ærede Medlem fra Møen udtalte, og saa henstiller jeg, om det er mig, der er forandret, eller det er det ærede Medlem; hvis han er forandret, bliver det maaske hans Skyld, at vi ikke forstaa hinanden. Det ærede Medlem udtalte som Ordfører for denne Dagsorden — det er ganske karakteristisk at faa det frem under den nuværende Situation, og derfor har jeg fremdraget det — det findes i Folketings-tidenden for 1884—85, Sp. 95: "Derfor lød Valgernes Svar simpelt hen saaledes: Vi ville ikke have med dette Ministerium at bestille, og jeg vil føje til" — det er det ærede Medlem, der tilføjer — "de kunne spørge saa ofte, som de ville, og de kunne spørge om hvad som helst, de ville, de ville da fra den danske Valgerbefolkning kun faa dette ene Svar: Befri os fra dette Ministerium. Og jeg tror, at Valgerbefolkning-